

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Må jeg sige til hr. Hans Hækkerup, at den problematik, vi taler om her i dag, er jo ikke af ny dato. Den ligger forud for denne regerings tid også; jeg overtog den, da jeg overtog mit arbejde i miljøministeriet. Da det ikke på det tidspunkt havde været muligt for den siddende regering at få den svenske regering til at acceptere danske ønsker, håber jeg også på forståelse for, at det ikke er det danske folkets opgave at diktere den svenske regering, hvad den skal gøre.

Det, der bliver min opgave, er at meddele den svenske regering, hvilken opfattelse man har af dette spørgsmål i det danske folketing, hvorefter det er helt naturligt for den svenske regering og den svenske riksdag at træffe de beslutninger, de også på den baggrund finder relevante.

(Kort bemærkning).

Hans Hækkerup (S):

Jeg synes bare, jeg ville sige afsluttende til ministeren, at det, der er det danske folketings opgave, er at give udtryk for, hvad der er den danske befolknings holdning til dette spørgsmål, og det, et flertal i folketinget vedtager, er også det, den danske regering skal fremføre over for den svenske regering.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Så er vi tilbage ved ordførerrækken.

Margrete Auken (SF):

Jeg var lige ved at sige, at vi, de gamle partier bag »Luk Barsebäck-forslaget«, har været meget søde ved socialdemokraterne i denne debat, og det er lige før hr. Camre skal passe på, at han ikke frister os over evne. Jeg har siddet og læst de gamle debatter igennem, som jeg dog nok skal lade være med at citere fra; det er kun, hvis hr. Camre fortsætter, at jeg forfalder til det. Men udtryk som f.eks. »de mange kommissioners strategi« og citatet fra en norsk forfatter, der lød: at »politik drejer sig om at finde den hårfine grænse mellem ingenting og næsten noget«, var altså de løfter, der kom fra socialdemokraterne på den tid. Havde vi været i samme elendige situation nu som dengang, havde vi jo ikke haft et flertal, så stod vi lige så skidt,

og det var da, fordi socialdemokraterne ikke støttede.

Jeg synes, I skal være stolte af, at I har kunnet bevæge jer, og jeg skal om lidt komme tilbage til, hvorfor det er vigtigt, at man vedgår det i stedet for at stå og sige noget underligt noget om, at der ikke er sket noget som helst.

Vi kan nemlig godt tænke en konkret strategi igennem for, hvad vi skal gøre, idet vi overordnet må sige, at det er en ulykke, at et så dansk anliggende som et atomkraftværk oven i vores hovedstad skal afgøres af et andet lands regering; det er yderst belastende. Vi starter med at køre denne her betænkning igennem; det kan gøres i en ruf. Næsten alle spørgsmålene er stillet gennem disse mange år og er besvaret. Ministeren kan straks, når der er samarbejdsministermøde i næste uge, tage sagen op og referere det. Det ville jeg synes var godt om ministeren gjorde. Den danske delegation til Nordisk Råd har møde i dag og kan jo pålægge præsidenten, hr. Anker Jørgensen, og mig at fremføre ved præsidiemødet i næste uge, at det er et stærkt ønske. Det er veje, man kan bruge. Vi har et udmærket partisamarbejde på nordisk plan.

Fru Lone Dybkjær og fru Bente Nielsen kan henvende sig til midtergruppefolkene, hvor der er svenskere, der støtter os, og sige: kan I nu ikke godt drive på denne sag? Der er debat i Sverige på mandag om det. Jeg ved, at hr. Ahlmann-Ohlsen, og, kunne jeg forstå, hr. Svend Åge Petersen i virkeligheden gerne vil støtte forslaget. Der er et godt samarbejde hos de konservative; fint, sig det til dem, ring op til dem, der er debat i næste uge!

Og så kommer vi tilbage til socialdemokraterne. Prøv at fortælle jeres venner deroppe, at man ikke dør af at lytte til andre og skifte mening! Det kan godt være, at det er hårdt for dem, men jeg tror, det vil gøre et meget stort indtryk, hvis I tager direkte kontakt, og I bliver en anelse mere troværdige i dette spil, hvis I vil gøre det i stedet for at fortælle om, hvordan I bliver lukket ude fra Barsebäckværket. Jeg er sikker på, at det vil gøre indtryk, stærkt indtryk, hvis man ser jer hos jeres svenske partikammerater op til debatten i næste uge, og jeg synes, I skal gribe den chance. Jeg er sikker på, at hvis I fortæller, at der er ting, der er sivet ind i jeres hjer-